

frivillig. Naar ellers det ærede Medlem berørte Spørgsmaalet om, hvorvidt man som Straf kun skulde anvende Fængsel og ikke Bøder, maa jeg sige, at det er et Spørgsmaal, som ikke egentlig henhører under denne Lov, det er noget, som mere hører ind under en Diskussion om Straffeloven. Men jeg tror ikke, at der paa nogen mulig Maade kan gennemføres en Ordning, hvorved man lader Bødestraffen falde bort, og i alt Fald mener jeg, at det Ændringsforslag, Flertallet har stillet, om, at der ved Straffens Fastsættelse skal tages særligt Hensyn til den skyldiges økonomiske Forhold, her vil faa sin store Betydning.

Andreasen: Det er kun faa Bemærkninger, jeg har at gøre til den foreliggende Sag; men jeg vil, inden vi gaa til Afstemning, tillade mig at henstille til det Udvalg, som har behandlet dette Lovforslag, at tage under Overvejelse til tredie Behandling at fremkomme med Ændringsforslag angaaende Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Drankerasyler. Efter Forslaget er det Hensigten, at disse Drankerasyler skulle være meget store. Det forudsættes endog, at man paa saadanne Anstalter kan samle indtil et Par Hundrede Personer. Dette forekommer mig i allerhøjeste Grad uheldigt, thi ad denne Vej opnaar man neppe det, man tilsigter: at forbedre disse Mennesker og at dygtiggøre dem til et samfundsnyttigt Arbejde, naar de blive i Stand til at udskrives fra Drankerasyler. Jeg vil rette den Henstilling til Udvalget at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om man ikke bør gaa til at søge tilvejebragt flere smaa Asyler. Jeg tror, at et Asyl vanskelig maa beregnes til mere end en halv Snes Personer, hvis den Gerning skal lykkes, som det er Forslagets og Udvalgets Mening, at der her skal iværksættes.

Jeg maa sige, at jeg har stor Sympati for adskillige af de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Aakirkeby (Ingvard Jensen) fremsatte for lidt siden, og jeg har navnlig Sympati for det Ændringsforslag, som han har stillet under Nr. 3 til § 1. Det har hele Tiden været mit personlige Standpunkt til det foreliggende Forslag, at det, vi i første Række maa bestræbe os for, er, at man ikke her gaar til at gen-

nemføre en Lov, som rammer forskelligt overfor de forskellige Samfundsklasser. Jeg kan da ikke se anderledes paa Sagen, end at jeg maa følge det ærede Medlem, hvad dette Ændringsforslag angaar, og stemme derfor, og jeg vilde ønske, at mange vilde følge det ærede Medlem, saa at han ikke, som han mente før, kommer til at staa alene ved den Afstemning, som nu forestaar. Et gammelt Ord siger: Den er stærk, som staa alene; jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem i Virkeligheden staa stærkt, idet det forekommer mig, at det er den Vej, vi skulle frem. Folketinget kan ikke forsvare at lade dette Forslag forlade Tinget i en saadan Skikkelse, at det med Rette kan siges at indeholde Bestemmelser, som ville ramme de smaa, men som de store med de mange Penge kunne slippe udenom.

Ingvard Jensen: Det lod til, at den ærede Ordfører vilde bebrejde mig, at der var en Modsigelse til Stede mellem mit Standpunkt og mine Ændringsforslag, men den ærede Ordfører har ikke taget Hensyn til, at jeg personlig er imod denne Lovgivning paa dette Omraade, altsaa, at jeg subsidiært vil søge ved nogle enkelte Ændringer at raade Bod paa Forslagets Mangler, hvis det skal gennemføres. Derved kommer jeg ikke i Modsigelse med mit Hovedstandpunkt. Naar slige Tilfælde indtræffe, som den ærede Ordfører her hentydede til, at en Hustru eller en Ægte- mand — det sidste kan det ogsaa være — henvender sig til Øvrigheden om Hjælp med at faa den anden Part i Ægteskabet anbragt paa en eller anden Anstalt, fordi Hjemmet ellers vilde blive uudholdeligt, bliver der allerede nu raadet Bod derpaa, og det har jeg aldeles ikke noget imod. Hvad jeg har imod, er, at man uden Konference med Manden, eventuelt Hustruen eller Børnene, kort sagt den nærmeste Familie, kan tage den vedkommende fra Hjemmet og indsætte ham eller hende paa en Helbredelsesanstalt. Giver den vedkommende sin Tilslutning, ikke at tale om, at han anmoder om det, bliver Forholdet et helt andet.

Saa er der Spørgsmaalet om Opretelse af Tvangsarbejdsanstalter. At jeg, naar vi skulle ind paa Lovgivningen ved-